

Alocuțiunea directorului SRI, ambasador George Cristian Maior, la lansarea cărții 'Bătălia pentru NATO', semnată Ioan Mircea Pașcu

"George Cristian Maior, Directorul Serviciului Român de Informații: Mulțumim domnului Radu Tudor, ne-a rămas în memorie niște clipe interesante trăite în acea perioadă, într-adevăr foarte relevantă pentru evoluția strategică, politică a României, într-o perioadă extrem de complexă din punct de vedere al statutului său internațional și din punct de vedere intern. Am avut privilegiul, așa cum am scris în introducere, să fiu adjunctul – alături de alți colegi – domnului ministru Pașcu, într-o perioadă extraordinară pentru diplomația română, pentru evoluția Armatei și pentru evoluția, repet, a statutului României în lume și în Europa. Practic, obiectivul trasat de domnul ministru Pașcu, atunci, și acest lucru este foarte amplu evidențiat în carte, a fost desfășurat pe mai multe planuri și am să revin cu câteva elemente concrete.

Era nevoie pentru România, în primul rând, pentru a putea adera la NATO, să realizeze o reformă profundă a Armatei, a structurii de forță, a modului de planificare strategică a acesteia, lucruri care erau mult întârziate, din păcate, în anul 2000. Credibilitatea României avea, din acest punct de vedere, mult de suferit. Reușeam adesea să ne luăm tot felul de angajamente și, din păcate, să nu le transpunem în practică, ceea ce a creat o problemă, inclusiv în primele decizii de extindere ale Alianței, la Madrid. Adesea spuneam că este o problemă politică. Nu era doar o problemă politică, era și o problemă de credibilitate în ceea ce privește reforma militară.

Al doilea plan trasat de ministrul Pașcu, și asta denotă clar viziunea strategică, a fost de a începe punerea în aplicare a unei diplomații foarte serioase a apărării pentru a explica argumentele pentru care România ar fi trebuit să fie primită în această Alianță. Lucru deloc ușor pentru că adesea, și din acest punct de vedere, nu am știut să procedăm corect, până la acea dată, corect din punct de vedere al argumentației, corect din punct de vedere al abordării personalităților și personajelor care aveau putere de decizie în legătură cu acest aspect vital pentru evoluția României.

În sfârșit, un lucru foarte important – și aceasta ține și de capacitatea de a lua decizii, în momente critice, a unor oameni de stat – a venit momentul lui 11 septembrie, când, practic, chiar a doua zi, ministrul Pașcu a conturat o poziție foarte clară a României, într-un moment încă greu de definit din punct de vedere al implicațiilor sale globale, strategice, militare și politice. Deci, practic, România s-a alăturat, cred că printre primele, dacă nu prima, unei alianțe de facto care se forma pentru a încerca să se trateze acest nou flagel care lovise din plin chiar cea mai puternică țară din NATO, cel mai puternic stat din NATO, Statele Unite ale Americii. Și acest lucru nu a fost așa cum s-ar putea crede acum, vorbim într-un fel retrospectiv, dar nu a fost foarte ușor din punct de vedere al curajului politic și strategic, de a ne angaja rapid pe acest curs, care de multe ori a implicat și decizii militare extraordinar de grele. Deci, a lua decizia să te angajezi că trimiți militari

prima dată după Primul Război Mondial și după al Doilea Război Mondial în zone de conflict precum Afganistan și Irak, nu a fost deloc o decizie ușoară, nici politic, nici din punct de vedere militar. Vă dați seama ce încărcătură are o asemenea semnătură, să trimiți mii de oameni în aceste teatre, cu riscurile de rigoare. S-au văzut în timp, din păcate - astăzi vorbim prea puțin despre acest lucru -, sa crificiile m ilitarilor români pe aceste teatre de operațiuni. Si acest lucru a contribuit enorm de mult la recredibilizarea României din punct de vedere al statutului său de partener în NATO, la acea vreme, din punct de vedere al expunerii capacității sale reale de a-și asuma misiuni de anvergură și din punct de vedere al capacității sale de a se comporta ca un aliat, înainte de a fi primiți în NATO.

Toate aceste lucruri s-au făcut cu multă muncă, conduse de domnul ministru Pașcu, multe, repet, decizii strategice și tactice grele, cu expunerea unei voințe de a realiza acest obiectiv care, practic, a însemnat și consider că reprezintă cel mai important moment pe ntru se curitatea României, în întreaga sa istorie modernă. Garanțiile de securitate oferite de cea mai puternică alianță militară și politică din lume, acest tip de garanții nu le-a avut România niciodată și din această cauză au fost momente dramatice în istoria noastră când, știți foarte bine, a m a vut de pierdut inclusiv din punct de vedere teritorial.

Acum, se vede și mai clar, când evenimentele despre care vorbea și domnul Tudor, evenimentele din estul granițelor României sunt de o asemenea natură încât să periclitizeze stabilitatea regională, se vede cât de importantă este, din punct de vedere politic și din punct de vedere militar, apartenența României la Alianța Nord Atlantică. Dincolo de faptul că ne conferă siguranță și confort și ne lasă să avem timp pentru a lua și deciziile politice ... avem și capacitatea, fiind membri NATO, să generăm dezbaterile necesare în Alianță pentru a se reuși politicile strategice necesare pentru a face față în asemenea situații, ceea ce este foarte important. Si acest lucru a fost prefigurată, într-un fel, în timpul aderării noastre la Alianță, conturarea unui profil strategic al României în Alianță bazat, pe de-o parte, pe capacități militare serioase alocate pentru apărarea colectivă, pe de altă parte pe participare la planificarea strategică a forțelor în interiorul NATO. Si în timp de ani de zile acest lucru a creat României posibilitatea efectivă de a contribui decizional în interiorul Alianței, inclusiv pe un asemenea fundal pentru a se regândi într-un fel reconfigurarea forțelor, având în vedere contextul regional actual. Si veți vedea, viitorul va arăta foarte clar ce înseamnă acest lucru.

Nu pot să nu închei fără a menționa și un alt aspect, practic în toată această argumentație de care vorbeam, ministrul Pașcu a fost printre primii care au evidențiat importanța strategică și geopolitică a Mării Negre, un lucru care nu era foarte mult discutat atunci. Iată că acum Marea Neagră devine dintr-o dată un punct multistrategic pe harta globală, chiar o linie de demarcație importantă geopolitică între două lumi aflate, așa cum am spus, în pragul, din păcate, unui nou Război Rece. Două lumi cu viziuni diferite despre dreptul internațional, din păcate, principii diferite de interpretare a acestuia și acțiuni geopolitice extrem de dure chiar la granițele noastre și în această regiune. Si faptul că acest lucru s-a putut anticipa în

legătură cu Marea Neagră a contribuit foarte mult la creșterea profilului NATO în această zonă strategică a Europei și acum din punct de vedere global.

Eu cred că sunt lucruri foarte mari și ele dovedesc că și această țară are posibilități strategice, politice, geopolitice de exprimare, dacă gândește coerent, de asta are voința de a aplica, repet, decizii grele în momente de cumpănă și de asta se acționează bineînțeles și cu inteligență. Vă mulțumesc mult și a fost un privilegiu să lucrez cu domnul Mircea Pașcu."